

2.9.2016

Seurakunnille

Sisältää: Nimikirjan pitämisvelvollisuus poistui seurakunnilta

Nimikirjan pitämisvelvollisuus poistui seurakunnilta

Elokuun 2016 alussa voimaan tullut kirkkolain muutos ([407/2016](#)) poisti seurakunnilta ja seurakuntayhtymiltä velvollisuuden pitää nimikirjaa viranhaltijoista. Nimikirjan pitäminen muuttui siten elokuun alusta vapaaehtoiseksi.

Heinäkuun loppuun voimassa olleen kirkkolain 6 luvun 23 §:n mukaan työnantajan tuli pitää viranhaltijoista ja työntekijöistä nimikirjaa. Säännös koski kaikkia viranhaltijoita ja velvoitti kaikki työnantajat kirkossa pitämään nimikirjaa. Muutoksen jälkeen vain tuomiokapituli on velvollinen pitämään nimikirjaa hiippakunnan papeista ja lehtoreista. Halutessaan työnantajat voivat edelleen jatkaa nimikirjan ylläpitoa, mutta velvollisuutta siihen ei ole.

Nimikirjan pitämisestä huolimatta muun muassa palkkatietojen luovuttamiseen sovelletaan nimikirjalain (1010/1989) 1 §:n 2 momentin nojalla lain 6—9 §:ää. Työnantajat kirkossa ovat kunnallisten työnantajien tapaan julkisia viranomaisia. Siksi nimikirjalain säännökset tietojen luovuttamisesta koskevat työnantajia jatkossa myös kirkossa. Kirkkolain 6 lukuun on lisätty uusi 24 a §, joka vastaa nimikirjalain 1 §:n 2 momenttia. Sen mukaan viranhaltijaa tai työntekijää koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan nimikirjalain 6—9 §:ää. Mainitut nimikirjalain pykälät koskevat lähinnä henkilön palkkatietojen sekä häntä koskevien rangaistustietojen ja henkilötunnuksen luovuttamista. Muuten tietojen luovuttamiseen sovelletaan nimikirjalain 6 §:n nojalla, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Vaikka seurakunta luopuu nimikirjan ylläpidosta, sen tulee varmistaa, että sillä on muuten käytettävissä esimerkiksi työsopimuslain 2:4 ja kirkkolain 6:18 mukaiset tiedot, joiden perusteella työnantaja antaa työntekijälle/viranhaltijalle selvityksen työ- ja virkasuhteen keskeisistä ehdoista.

Nimikirjan poistamisen taustalla ovat olleet kirkkolakiin tehdyt muutokset. Nimikirjaa tarvittiin aiemmin mm. kurinpitorangeistusten merkitsemiseen. Koska kurinpitomenettelysäännökset poistuvat kirkkolaista, nimikirjalle ei tältä osin ole enää tarvetta. Myös yhteiskunnallinen kehitys on vähentänyt tarvetta nimikirjan pitämiseen, esimerkiksi kunnissa nimikirjan pitäminen on ollut vapaaehtoista. Nimikirjaa on käytetty seurakunnissakin vaihtelevasti. Nimikirjaotteen tarve on vähentynyt, koska erityisesti työhaussa hyödynnetään muita keinoja vertailla hakijoiden ansioita. Työnantajat ovat voineet saada riittävät tiedot viranhaltijoista ja työntekijöistä myös seurakunnan käyttämistä henkilöstöhallinnon ohjelmista.

Työmarkkinajohtaja

Vuokko Piekkala

Lakimies

Timo von Boehm